

МОНТАЖНИЙ КОМНАР

ІМ. Д. І. ЧАПЕЖЕВСЬКОГО

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ АКІМУ

ПЛЕНУМ ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ УКРАЇНИ

20 березня 1971 року відбувся Пленум Центрального Комітету, обраного XXIV з'їздом Комуністичної партії України.

Пленум обрав Політбюро Центрального Комітету Комуністичної партії України в такому складі:

ЧЛЕНИ ПОЛІТБЮРО: товариші П. Ю. ШЕЛЕСТ, В. В. ЩЕРБИЦЬКИЙ, О. П. ЛЯШКО, І. К. ЛУТАК, О. А. ТИТАРЕНКО, Н. Т. КАЛЬЧЕНКО, М. О. СОБОЛЬ, О. Ф. ВАТЧЕНКО, Г. І. ВАЩЕНКО, В. І. ДЕГТЯРЬОВ.

КАНДИДАТИ В ЧЛЕНИ ПОЛІТБЮРО: товариші М. М. БОРИСЕНКО, Ф. Д. ОВЧАРЕНКО, Я. П. ПОГРЕБНЯК, В. О. СОЛОГУБ, І. С. ГРУШЕЦЬКИЙ.

Пленум обрав Секретаріат ЦК КП України у такому складі:

П. Ю. ШЕЛЕСТ — перший секретар ЦК КП України, І. К. ЛУТАК — другий секретар ЦК КП України, секретарі — М. М. БОРИСЕНКО, Ф. Д. ОВЧАРЕНКО, Я. П. ПОГРЕБНЯК, О. А. ТИТАРЕНКО.

Про Пленум Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу

22 березня 1971 року відбувся Пленум Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу.

Пленум розглянув звіт Центрального Комітету КПРС XXIV з'їздові Комуністичної партії Радянського Союзу. З доповіддю в цьому питанні на Пленумі виступив Генеральний секретар ЦК КПРС тов. Брежнєв Л. І.

Пленум одностайно затвердив звітну доповідь Центрального Комітету XXIV з'їздові Комуністичної партії Радянського Союзу.

Пленум розглянув також проект доповіді «Про Директиви XXIV з'їзду КПРС по дев'ятому п'ятирічному плану розвитку народного господарства СРСР на 1971—1975 роки». З доповіддю в цьому питанні виступив Голова Ради Міністрів СРСР тов. Косигін О. М.

Пленум одностайно затвердив доповідь «Про Директиви XXIV з'їзду КПРС по дев'ятому п'ятирічному плану розвитку народного господарства СРСР на 1971—1975 роки».

На цьому Пленум ЦК КПРС закінчив свою роботу.

XXIV З'їзд Комуністичної партії України

У переддень знаменної події в житті партії і народу XXIV з'їзду КПРС — відбувся — XXIV з'їзд Комуністичної партії України. Чотири дні в столиці Палаці культури «Україна» тривав форум комуністів республіки. Вимогливо і принципово, в обстановці партійної діловитості проходило обговорення звіту Центрального Комітету Комуністичної партії України, з яким виступив член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК КП України тов. П. Ю. Шелест, звіту Ревізійної комісії, який зробив її голова Г. З. Сінченко та доповіді Голови Ради Міністрів УРСР тов. В. В. Щербицького про проект Директив XXIV з'їзду КПРС по п'ятирічному плану розвитку народного господарства СРСР на 1971—1975 роки.

Делегати говорили про багатогранну діяльність Комуністичної партії України, про зростання авангардної ролі комуністів на всіх ділянках господарського і культурного будівництва. З'їзд одностайно визнав політичну лінію Центрального Комітету КП України правильною і практичною роботою задовільною. Делегати внесли багато цінних пропозицій по

дальшому поліпшенню організаторської та ідейно-виховної роботи партії, розвитку економіки, науки і культури.

20 березня відбулось заключне засідання з'їзду на якому було розглянуто четверте питання порядку денного — вибори Центрального Комітету і Ревізійної комісії Комуністичної партії України.

Тривалими оплесками зустріли делегати повідомлення голови лічильної комісії про те, що таснимим голосуванням одностайно обрані всі товариші, висунуті до складу Центрального Комітету Комуністичної партії України і Ревізійної комісії Комуністичної партії України.

Членами Центрального Комітету Комуністичної партії України обрано 147 чоловік, кандидатами в члени Центрального Комітету — 85 чоловік, до складу Ревізійної комісії Комуністичної партії України — 47 чоловік.

Делегати затвердили протокол лічильної комісії.

З повідомленням від Секретаріату з'їзду XXIV з'їзду виступив тов. І. О. Мозговий. Він повідомив, що на адресу з'їзду одержано велику кількість привітань, рапортів, телеграм, листів від колекти-

вів промислових підприємств, будов, колгоспів, радгоспів, об'єднань «сільгосптехніки», наукових установ, учбових закладів, партійних радянських, профспілкових і комсомольських організацій, міністерств і відомств, військових частин, окремих товаришів.

Підготовка до XXIV з'їзду Комуністичної партії Радянського Союзу і XXIV з'їзду Компартії України викликала могутнє трудове і політичне піднесення серед трудящих, примножила досягнення, здобуті українським народом в мчній п'ятирічці, в Ленінському ювілейному році.

Вся наша республіка, кожен колектив трудящих прагнув у ці дні доповісти партії про свій вклад у велику справу будівництва комунізму.

Делегати і учасники XXIV з'їзду Комуністичної партії України висловили сердечну подяку всім, хто надіслав теплі привітання.

З великим піднесенням делегати XXIV з'їзду Комуністичної партії України прийняли вітальний лист Центральному Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу, який зачитав секретар

ЦК КП України тов. Ф. Д. Овчаренко.

Член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК КП України тов. П. Ю. Шелест звертається до присутніх з промовою і оголошує XXIV з'їзд Комуністичної партії України закритим.

В залі гримлять бурхливі оплески, делегати стоячи співають партійний гімн «Інтернаціонал». Потім овація вибухає з новою силою. Товариш Шелест проголосує здравіці на честь Комуністичної партії Радянського Союзу, Комуністичної партії України, робітничого класу, колгоспного селянства, інтелігенції, Збройних Сил Радянського Союзу, всього героїчного радянського народу.

Рішення, прийняті з'їздом, вся атмосфера його роботи засвідчили, що Комуністична партія України — вірний, бойовий загін КПРС, весь український народ сповнені рішучості зробити все необхідне для успішного виконання величезних накреслених дев'ятого п'ятирічного плану, віддають весь жар своїх сердець, творчу енергію і насагу великій справі будівництва комунізму.

(РАТАУ).

У Ревізійній комісії КН України

20 березня 1971 року відбулось засідання Ревізійної комісії Комуністичної партії України. Головою Ревізійної комісії обрано тов. Е. Л. ЛИТВИНОВА.

Ось вони, герої-газобудівники, які відзначили з'їзд новим трудовим успіхом. На фото праворуч — заправив факел. Фото Г. СТОБЕРСЬКОГО і В. КОВИЯКА.

Великий газ — у Кіровограді

Кінець — ділу вінець. Складена в сиву давнину, ця народна приказка побутує й тепер, як і традиція відзначати завершення тієї чи іншої важливої роботи. Тільки в кожному трудовому колективі це роблять по-своєму. Хлібороби, наприклад, з колосків останньої зріпки зв'язують снопи чи впалівають вінок і вручають переможцям живих. Тваринники,

достроково виконавши соціалістичне зобов'язання, влаштовують на фермі торжество і в листопаді, а то й жовтні вбирають новорічну ялинку. Корабелі розпивають пляшку шампанського об борт судна, яке спускають на воду.

А в газобудівників — свій вінець.

Північно-східна околиця міста, куди вийшов останній, 125-й кілометр газопроводу Кременчук — Кіровоград, як ніколи була пустиння. Далеко в бік, у безлюдне місце відіпані машини. Розпочалося випробування останньої ділянки траси.

За три десятки кілометрів звідси монтажники ввели в трубопровід поржа, тобто циліндр, оброблений шліфками і гумовими кільцями. Рухаючись від високого тиском газу, що прийшов на готові вже ділянки, він має допомогти у виявленні можливих дефектів, а також з середини очистити трубу.

Всі зазмерли в напруженому чеканні. І ось вже земля дрижить на шляху поржа, що рухається із швидкістю 60 кілометрів на годину. Він виривається з відкритого німця трубопроводу і пролітає у повітрі

(Закінчення на 2-й стор.).

XXIV З'їзд комуністичної партії України

Промова тов. М. М. КОБИЛЬЧАКА

Товариші делегати!

Наш з'їзд є важливою історичною подією в житті комуністів республіки. До його роботи привернута зараз увага не лише комуністів України, а і всього 47-мільйонного українського народу.

Всі ми перебуваємо під враженням глибоко обгрунтованої звітної доповіді Центрального Комітету, з якою виступив член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК КП України тов. П. Ю. Шелест. Ця доповідь викликала у нас необхідність ще раз вдумливо проаналізувати відроджені зміни, які відбулися після XXIII з'їзду партії, проаналізувати почуття високої відповідальності за виконання великих завдань дев'ятої п'ятирічки.

Кіровоградська обласна партійна організація, як і всі комуністи республіки, прийшла до XXIV з'їзду Компартії України тісно згуртованою навколо ленінського Центрального Комітету КПРС, одностайно схвалює внутрішню і зовнішню політику Комуністичної партії і Радянського уряду.

Ми, комуністи Кіровоградщини, з почуттям глибокого задоволення сприймаємо той факт, що завдяки наполегливим зусиллям трудящих області, постійній турботі й допомозі ЦК КПРС, ЦК КП України обласна партійна організація чимало зробила для втілення в життя рішень XXIII з'їзду КПРС і XXIII з'їзду Компартії України. По обсягу промислового виробництва, який зріс у півтора рази, область виконала п'ятирічний план достроково 13 листопада 1970 року, реалізувавши понад план вугілля, графіту, машин та інших виробів на 118 мільйонів карбованців. Майже 90 процентів приросту продукції досягнуто за рахунок підвищення продуктивності праці. До ладу діючих стало 30 підприємств, у числі яких Михайлівський і Мозирівський вуглерозрізи, освоєно випуск 43 нових видів продукції. Понад 100 тисяч трудящих одержали нові квартири. Споруджено сотні шкіл, дошкільних закладів, лікарень, клубів.

Патрістичний почин москвичів, ленінградців і киян, які широко розгорнули змагання на честь XXIV з'їзду КПРС, знайшов одностайну підтримку в нашій області. Сім трудових колективів виступили ініціаторами змагання за право підписати рапорт Кіровоградщини асесоюз-

ПЕРШИЙ СЕКРЕТАР КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ КП УКРАЇНИ

ному форуму комуністів. Олександрійська міська партійна організація визначила одну з важливих умов передз'їздивського змагання — працювати так, щоб не було відстаючих підприємств, цехів, змін і дільниць. Внаслідок наполегливої організаторської діяльності комуністів 14-районів і міст області завершили 1970 рік без жодного відстаючого підприємства. В чотири рази зменшилась кількість підприємств, які не виконували виробничих планів.

Помітних успіхів добилося Кіровоградщина і в розвитку сільського господарства. Зважаючи на серйозну критику, якій була піддана наша область на листопадовому (1968 р.) Пленумі ЦК КП України за незадовільну роботу по виробництву зерна, обком, міськкоми і райкоми партії перебудували свою роботу з тим, щоб більш кваліфіковано і предметно займатися сільським господарством. Здійснюємо такі першочергові заходи, як впровадження науково обгрунтованих сівозмін, прогресивної системи обробітку та удобрення полів, поліпшення насінництва.

Все це дало змогу збільшити в минулій п'ятирічці виробництво і заготівлі продуктів сільського господарства. Середньорічна врожайність зернових за п'ять років становить 24,4 центнера — на 3,6 центнера більше, ніж у попередньому п'ятиріччі. Понад 10 мільйонів тонн зерна, тобто по два з лишком мільйони на рік — такий валовий збір у восьмій п'ятирічці, що на 768 тисяч тонн більше, ніж у попередньому п'ятиріччі.

Певних результатів досягнуто і в розвитку тваринництва. П'ятирічний план продажу продукції державі виконано достроково. Середньорічне виробництво м'яса в порівнянні з попереднім п'ятиріччям збільшилось на 37 процентів, молока — на 20 процентів, яєць — більш як у два рази.

Збільшенню виробництва тваринницької продукції і особливо зменженню її собівартості та підвищенню якості сприяло те, що обком, міськкоми та райкоми за останні роки значну увагу приділяли спеціалізації, концентрації та

комплексній механізації. Дедалі більшу питому вагу у виробництві і заготівлях тваринницької продукції мають спецгоспи, які вже в минулому році виробили і реалізували 73 проценти яловичини і 42 проценти свинини від загальної кількості продукції, що її виробили і реалізувала область.

Здійснюючи керівництво дальшим розвитком промислового і сільськогосподарського виробництва, обком, міськкоми і райкоми партії підвищують роль і беззастатність первинних партійних організацій. Після XXIII з'їзду КПРС кількість цехових організацій і партійних груп зросла майже в два рази. У сфері матеріального виробництва працює нині 71 процент комуністів всього складу обласної партійної організації.

Підносячи роль і беззастатність первинних партійних організацій, партійні комітети приділяють значну увагу навчанню кадрів партійного активу, особливо секретарів первинних, цехових організацій та партгрупоргів. Обком, міськкоми та райкоми партії розробили перспективні плани, в яких передбачено не тільки теоретичне навчання, а й практичне вивчення кращого досвіду, форм і методів партійного керівництва.

Досвід більшості міськкомів і райкомів партії свідчить про те, що вони в своїй практичній діяльності впливають на хід справ насамперед посиленням організаційно-партійної та масово-політичної роботи, тобто саме тими методами, які властиві партійним комітетам як органам політичного керівництва.

Великими подіями в ідейному житті трудящих області були Тиждень української літератури і фестивалю радянських кінофільмів, присвячені XXIV з'їзду КПРС і XXIV з'їзду КП України. Ці заходи були проведені на Кіровоградщині разом з Спілкою письменників України і Комітетом по кінематографії при Раді Міністрів УРСР.

Після XXIII з'їзду КПРС партійні організації області організаційно зміцнили, політично загартувалися. Зроблено немало. Проте це не значить, що обком, міськкоми і райкоми партії позбулися недоліків у керівництві промисловістю,

будівництвом, транспортом і сільським господарством. У звітній доповіді Центрального Комітету Компартії України цілком правильно вказано на недоліки в роботі кіровоградського заводу «Червона зірка». З критики ми робимо належні висновки. Але водночас необхідні заходи від Міністерства тракторного і сільськогосподарського машинобудування СРСР розв'язання ряду питань і перш за все реконструкції та спеціалізації цього провідного підприємства на виробництві сівалок, що мають агрегатуватися з трактором Т-150.

Істотні недоліки є також в галузі сільського господарства. Ще є чимало колгоспів і радгоспів, в яких низька культура землеробства, погано дбають про підвищення родючості землі, незадовільно займаються тваринництвом. За минулу п'ятирічку ми дещо підвищили врожай зернових культур, зокрема, озимої пшениці. В цьому багато допомогли селекціонери товариші Ремесло, Лук'яненко і Долгушин, за що ми їм щиро вдячні. Проте я хотів би висловити серйозний докір на адресу наших селекціонерів по кукурудзі, які з 1953 року, після районування гібриду ВР-42, нічого іншого нам не дали. А цей гібрид по врожаю як зерна, так і зеленої маси в умовах нашої області вже нас не задовольняє.

Великим резервом збільшення виробництва сільськогосподарської продукції є підтягування відстаючих господарств до рівня середніх, а середніх — до рівня передових. Над цим нині працює обласна партійна організація.

Прагнучи зустріти партійні з'їзди вагомими здобутками, трудящі області взяли підвищені соціалістичні зобов'язання. І сьогодні мені приємно доповісти XXIV з'їзду Компартії України, що ці зобов'язання успішно виконані, а право підписати трудовий рапорт вибороли 212 промислових підприємств, будов, транспорту і 115 колгоспів та радгоспів. [Оплески].

Товариші делегати! Дозвольте запевнити ленінський Центральный Комітет КПРС, XXIV з'їзд Компартії України, що комуністи, всі трудящі орденоносної Кіровоградщини ще тісніше згуртуються навколо рідної партії і віддадуть всі свої сили побудові комунізму в нашій країні. [Оплески].

ГОЛОВНА ТЕНДЕНЦІЯ—ТВОРЧИЙ ПІДХІД

В комсомольських організаціях області йдуть Ленінські уроки, на яких комсомольці, молодь зважують досягнуте і плани, звіряючи свої діла і помисли з Іллічем. Ці уроки, що проводяться напередодні закінчення Ленінського заліку, присвяченого XXIV з'їздові КПРС, і передують громадській атестації комсомольців, стали серйозною перевіркою теоретичної зрілості комсомольців, їх завзяття. Узагальнення поки що робити рано, бо не у всіх організаціях пройшли уроки. Але вже ясно вирізбились тенденції комсомольських комітетів — творчо ставитися до підготовки уроків. В цих пошуках народилися і знахідки. Зокрема, Бобринецький райком комсомолу підготував до уроку «Дисципліна — вирішальна умова» організував так, що молодь не лише поглиблює свої

знання з ленінських праць, а й знайомиться з радянськими законами, глибоше дізнається про свої права і обов'язки громадянина.

З ініціативи працівників суду, прокуратури в технікумі, в училищі механізації сільського господарства, у районному відділенні «Сільгосптехніки», у восьми середніх школах району було проведено анкетування. Анкетування провели і серед секретарів комсомольських організацій, коли ті були на семінарі. Це дало змогу виявити, наскільки молодь обізнана із радянськими законами, вибрати найбільш актуальні теми для виступів.

Ленінським уроком про дисципліну передують своєрідні вечори про радянські

законодавчі акти. Ось що про це розповів нашому спецкору перший секретар РК ЛКСМУ Олександр Рожкован:

— Вечори ці, їх можна назвати усними журналами, проводимо по кущах. Визначено на базі шкіл комсомольського активу чотири таких кущів — Бобринецький, Кетрисанівський, Витязівський та Рошаківський. На трьох з них уже провели вечори про права і обов'язки радянського громадянина.

У Бобринці, наприклад, відбувся вечір у районному Будинку культури. Присутніх було понад 600 чоловік, в тому числі майже всі секретарі первинних комсомольських організацій, секретарі партійних організацій підприємств, колгоспів. Заступник прокурора району І. М. Чувашов розповів про трудове законодавство, народний суддя П. М. Новиков — радянський закон про сімейно-шлюбні відносини. Про дисципліну, законність, про те, як запобігти пра-

вопорушень, вели мову начальник райвідділу внутрішніх справ А. Д. Квашин, прокурор району М. П. Воеводін та інші. У всіх виступах були приклади із життя району, первинних комсомольських організацій.

Закінчився вечір переглядом спеціально підібраних по темі документальних кінострічок.

А потім уже відбулися уроки «Дисципліна — вирішальна умова».

На зборах - уроці автопідприємства № 10031 з доповіддю виступив секретар парторганізації І. Т. Давиденко. Про активність комсомольців говорить вже те, що виступило майже половина присутніх.

Добре пройшли уроки в комсомольських організаціях колгоспів «Рассвет», «Україна», в районному відділенні «Сільгосптехніки», в технікумі сільського господарства, в Новоградівській школі-інтернаті.

До розповіді секретаря слід додати, що в шкільних комсомольських організа-

ШКОЛА ЛЕНІНА

Урок «Дисципліна — вирішальна умова»

ПРОБЛЕМИ, ДОСВІД, ІНІЦІАТИВА

ціях Ленінський залік теж народив нові знахідки політичної і організаторської роботи. Зокрема, в Бобринецькій середній школі, комсомольці, включившись в ог-

ляд «На вірність партії присягаємо», взяли конкретні зобов'язання по навчанню, громадсько корисній роботі, по вивченню праць В. І. Леніна і успішно їх виконують. Так, комсомольці 10 «б» класу опрацювали «Завдання спілок молоді», «Великий

почин». Питання про хід заліку кілька разів було темою розмови на засіданні комітету комсомолу школи. Анкетування, а потім бесіда за круглим столом з працівниками суду і прокуратури «Людина і закон» допомогли школярам краще підготуватися до уроку.

А ЯК ГОТУВАЛИСЯ ВИ, ВАША ОРГАНІЗАЦІЯ?

ЩО НОВОГО НАРОДИЛОСЯ В ХОДІ ЗАЛІКУ, В ПІДГОТОВЦІ ДО ЛЕНІНСЬКОГО УРОКУ «ДИСЦИПЛІНА — ВИРІШАЛЬНА УМОВА».

Великий газ—у Кіровограді

(Закінчення).

ще метрів 300 — 400. Під розкотисте «ура!» до місця виходу йоржа опусе дугу ракети — і у небо здіймається стовп полум'я. Газ гігантським голубим факелом салютує будівникам траси.

Голубий факел — вінець наполегливої праці—газобудівників минулої п'ятиріччя передала Кіровоградцям. На останній кілометр трубопроводу прибули керівники області й міста, представники громадськості Кіровограда. Мінтинг відкрив секретар обкому партії І. С. Іваненко. Він висловив тепле слово подяки будівникам траси, сказав про значення газифікації, котра

дозволить задовольнити потреби промисловості та інших галузей народного господарства в голубому паливі. Великий газ прийде у життя трудящих. Тільки ціннішого року в Кіровограді буде газифіковано три тисячі квартир. Від імені бюро обкому партії, облвиконкому та облпрофради т. Іваненко вітає газобудівників із достроковим завершенням зобов'язань, взятих на честь XXIV з'їзду КПРС, бажає нових великих успіхів у їхній благородній праці.

Слово надається керівнику будівництва, заступнику начальника об'єднання «Укргаз-

буд» К. І. Пономарчуку. Він розповідає про те, як самовіддано трудилися монтажники, електромонтери, екскаваторники, бульдозеристи всіх без винятку колективів, що взяли участь у спорудженні газопроводу. Працювали у складних погодних умовах, доводилося подолати чимало перепон на шляху газопроводу. Та незважаючи на це, у ліні роботи XXIV з'їзду Комуністичної партії України, на кілька місяців раніше передбаченого строку, до Кіровограда прийшов природний газ. Обласний центр газифікується на початку нової п'ятирічки.

Увагою присутніх заволодіває заступник голови виконкому міськради В. І. Агафінець. Звертаючись до будівельників траси, він говорить:

— Приймаючи факел з ваших працьовитих рук, щиро дякуємо

вам за ударний труд, за те, що в короткий строк привели з Полтавщини газ у наш степовий край. Велике спасибі за вклад, який ви внесли в дальший розвиток міста, що носить ім'я полум'яного трибуна Сергія Митроновича Кірова.

До цієї подяки приєднуються директор вуглевої фабрики О. Н. Удововський, директор панчішної фабрики О. К. Тупченко, робітник заводу тракторних гідроагрегатів В. Д. Приліпко, всі учасники мітингу, і не буде перебільшенням сказати: всі кіровоградці.

І. ГРИГОРЕНКО.
м. Кіровоград.

ЗА РЯДКОМ
ПРОЕКТУ
ДИРЕКТИВ

Розширити роботи по благоустрою населених пунктів, поліпшенню комунального обслуговування населення.

(Із проекту Директив XXIV з'їзду КПРС).

НОВЕ
КОМИШУВАТЕ

тиріччя селіще стане певпізнаним: в ньому з'являться нові широкі вулиці, парки, багатопверхові будинки.

Над проектом нового Комишуватого працювали молоді архітектори Кіровоградського філіалу Українського проектного інституту «Укрміськбудпроект» Володимир Липченко, Олександр Гурбо, Володимир Візняк та комсомолець Андрій Пасічник. Спроектувати нове село, в якому хліборобам були б створені

сектора № 2 Володимир Іванович Липченко.

В центрі села — площа. Тут розмістяться адміністративний будинок, Палац культури, універмаг, готель, кафе, будинок побуту, школа. Поряд — дво-і чотириповерхові будинки. Всього проєктанти запропонували три види житлових будинків: дво- і чотириповерхові без присадибних ділянок, одноповерхові двосекційні будинки з присадибними ділянками по шість відсотків, односекційні будинки з присадибною ділянкою розміром дванадцять відсотків.

В проєкті детально розроблена зона парків і скверів, в яких поряд з березами та кленами висіятимуться ялини і сосни. В парковій зоні розмістяться майданчики для активного відпочинку трудящих: спортивний комплекс, павільйон для читання газет та ігор, літній кінотеатр, танцювальні майданчики, місця для атракціонів. Не забули тут і про заняття водними видами спорту. На базі ставка в парковій зоні буде збудовано водноспортивну станцію.

Проект передбачає також розширення виробничої бази. За п'ятиріччя будуть споруджені завод по переробці овочів і фруктів, на бригадному стапелі ремонтна майстерня, на молочнотоварній фермі — доїльні блоки.

Проект забудови села передбачає мінімальний знос будинків. Наприклад, з часом буде реконструйована школа. В ній з'являться просторі, світлі кабінети, спортивний зал. Красиво впишуться в ансамбль раніше збудовані приміщення дитячого садка, контори.

На будівництво першої черги буде витрачено близько чотирьох мільйонів карбованців. Перша черга буде закінчена в 1975 році, реконструкція всього села — в 1985 році.

Проект забудови нового Комишуватого одержав високу оцінку приймальної комісії Державного Комітету в справах будівництва та архітектури при Раді Міністрів УРСР. Він увійшов у число 26 експериментально-показових проєктів сіл і сіл за раз демонструється на виставці в Києві.

Ю. ЛІВАШНИКОВ.

На фото: автори проекту (зліва направо) А. ПАСІЧНИК, В. ВІЗНЯК, В. ЛИПЧЕНКО, О. ГУРБО біля макета села Комишуватого.

ФОТО АВТОРА.

МИ З ТОБОЮ, В'ЄТНАМ!

Ще й гул верстатів не стих, як інструментальний цех заводу «Червона зірка» почали заповнювати робітники обох змін. Вони зібрались сюди для того, щоб сказати своє «ні!» американській агресії у В'єтнамі.

Мітинг, присвячений Тижню солідарності з боротьбою в'єтнамського народу проти американських імперіалістичних агресорів, вважаю відкритим, — сказав голова цехового комітету фрезерувальник С. А. Юрченко.

Він надає слово секретарю партійної організації інструментального цеху В. Г. Зубареву.

Останнього змінює токар модельної ділянки П. М. Стельмашук.

Від імені комсомольців і молоді цеху слово взяв фрезерувальник ділянки запуску інструменту Володимир Забудський. А потім виступали начальник бюро відділу інструментального господарства Б. І. Остапчук, заступник бухгалтера Надія Ільїна.

Всі вони виражали свій

гнівний протест проти ганебної бойні, яку вчинив американський імперіалізм у В'єтнамі.

На закінчення робітники, інженерно-технічні працівники і службовці інструментального цеху прийняли резолюцію. В ній — підтримка героїчної боротьби в'єтнамського народу, захоплення його мужністю і стійкістю.

Такі ж мітинги відбулись в той день в усіх цехах і на ділянках заводу «Червона зірка».

Г. ПРОКОПЕНКО.

На фото: мітинг в цеху.

Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА.

ЯКІ, ГЕТЬ
З ІНДОКИТАЮ!

ної боротьби народу В'єтнаму виступили вчителька середньої школи № 6 Г. Ф. Яковенко, токар ордена «Знак пошани» заводу тракторних гідроагрегатів М. Я. Барабаш, студентка інституту сільськогосподарського машинобудування Маргарита Житомирська, інструктор-штукатур ремонтно-будівельного управління обрембудтресту М. В. Ауліна, перший секретар міськомкому ЛКСМУ Юрій Руднев.

В резолюції, надісланій на адресу правління Всесоюзного товариства радянсько-в'єтнамської дружби, учасники мітингу зажадали негайного припинення американського розбою в Індокитаї, беззастережного виведення всіх військ агресора.

Немає такої міри, якою можна було б виміряти обурення і гнів радянських людей з приводу нових звірячих акцій імперіалізму США у Південному В'єтнамі, Лаосі і Камбоджі. Своє почуття братерської підтримки трудящі нашої країни висловили у дні Тижня солідарності з боротьбою в'єтнамського народу проти агресії США, присвяченого Міжнародному дню протесту проти злочинів американських агресорів у В'єтнамі і Всев'єтнамському дню боротьби проти американських загарбників.

Великий мітинг представників громадськості міста Кіровограда відбувся днями в Будинку культури імені Калініна. З доповіддю про героїчну боротьбу в'єтнамського народу проти американських агресорів виступив член міського правління Кіровоградського відділення Товариства радянсько-в'єтнамської дружби кандидат історичних наук Л. М. Глазов.

З гнівним засудженням злочинів імперіалізму США на Індокитайському півострові, з гарячою підтримкою визволь-

ДУМКИ, ВІДГУКИ, РЕЦЕНЗІЇ

ТРАГІЧНА історія Ліра, про яку розповів Шекспір два з половиною століття тому, знову ожила в талановитому фільмі Г. Козинцева. Невмируще слово великого драматурга, проникливе глибокою любов'ю до людей, неназисто до деспотизму та брехні звучить могутньо і сучасно.

Творець образу короля Ліра першим із художників побачив жорстокість капіталістичного суспільства, що руйнує найсвятіші людські стосунки. «Любов холодне, слабшає дружба, всюди братовбивча різня... і руйнується сімейний зв'язок між батьками і дітьми», — говорить герой трагедії граф Глостер. Вирок, винесений Шекспіром буржуазній моралі, залишається в силі.

Драмі своєї епохи Шекспір надав загальнолюдського, філософського звучання. В «Лірі» мова йде про людину і людяність взагалі, про істинні і уявні гідності-особистості. І в цьому незаперечна цінність роздумів Шекспіра про життя.

Сімейну трагедію переживає Лір. Відмовлений королівською короною від тиску часу, він живе в світі колишніх лицарських уявлень. Осіплені лестою оточуючих, показовою любов'ю Регани і Гонерілії, повірив у могутність своєї особистості. І простодушно, по-лицарськи відмовляється від трону на користь старших дочок. А молодша Корделія, не бажаючи губити свою гідність публічним освідченням у коханні, виганяється з дому. Одержавши владу, Регана і Гонерілії більше не потребують допомоги батька. І він бурлакує разом з бродягами та жебраками трудними дорогами...

Але застигла зла не знищило світлу віру Шекспіра у кінцеву перемогу добра і справедливості. Головна тема тра-

гедії — це прозоріння Ліра. Відкинутий підступними дочками, він пізнає всю гіркоту страждань знедоленого народу.

Прозрілий Лір кидає гнівний виклик носіям звичайної буржуазної моралі — «неспійманим вбивцям», «злочинцям з виглядом святих», які завжди розкошують у житті.

ТВОРЦІ фільму з великою художньою силою зуміли донести до глядача високий гуманістичний пафос трагедії.

альне звучання трагедії. Величчю втілена тема народу, побіжно накреслена у Шекспіра. Але іноді мотив народних бідуваль звучить дещо настирливо і театральню, особливо на початку фільму. Страждаючий народ, що демонструє свої живописні лахміття, тут явно нагадує театральний похід, порушуючи стриману і природну тональність фільму. Більш органічно тема народних бідуваль втілена в центральній сцені прозоріння Ліра

фільму. У Шекспіра — це величний, гордий і зарозумілий король. Таке трактування головного героя підсилює його людяність. І все ж воно знижує значимість дальшого відродження Ліра, привернення цього пихатого короля до людських страждань. Лір же Ярвета дещо одноманітний: ми не бачимо в ньому сили, яка б пояснила його наступне відродження.

Збідени образи Гонерілії і Регани у виконанні артисток Е. Радзиль і Г. Волчек. Вони і портретно

кий блазень, дякуючи чудовому мистецтву О. Дала, перетворюється в образ великого гуманістичного звучання. В його то сумних, то гнівних репліках живуть багатовікові лихо і страждання знедоленого народу.

Успіху фільму сприяло чудове операторське мистецтво Іоніса Гріцюса, його камера дуже точно втілює режисерський задум, уміє відтворити не лише зримий вигляд героїв і подій, але й проникнути в їх внутрішній зміст. Він зумів зробити художню деталь вражаючою і місткою, підпорядкувати її загальній смисловій перспективі. З усією силою операторська майстерність І. Гріцюса проявилася у заключних сценах стрічки. Рух його камери, звуження і розширення перспективи, чергування фрагментів і ракурс зйомок надзвичайно виразні в передачі трагічного поєдинку сил зла і добра. Слідуючи загальному задуму, оператор прагне втілити торжество справедливості, здобутого ціною загибелі Корделії та смерті Ліра.

Можливо, у своїх пошуках режисер не завжди «радіється» з Шекспіром. Але головне досягнуто. Шекспір Козинцева є нашим вірним учителем, спільником у боротьбі проти сил зла та деспотизму.

О. ОСМОЛОВСЬКИЙ,
доцент Кіровоградського
педінституту.

В. ТИХОМИРОВ,
старший викладач.

НАШ СУЧАСНИК — ШЕКСПІР

Про фільм Григорія Козинцева «Король Лір»

Вони знайшли «свого» Шекспіра, зуміли його прочитати глибоко і тонко. Фільм Г. Козинцева відзначається великою художньою силою, емоційною енергією і цілісністю. Автори усі художні елементи підпорядковують основній проблемі — боротьбі сил добра і зла. Простий, але величний у своєму суворому аскетизмі пейзажний пейзаж, що підкреслює загальний характер подій, скупі костюми героїв, — нічого зовнішньо-ефектного, все підпорядковано психологічній виразності. Творцям фільму в ряді випадків вдалось підсилити соці-

(в курені), а також в заключному епізоді фільму. Це своєрідний трагічний акорд. Усіма залишений блазень виводить не флейті сумовиту мелодію, що оплакує народне горе.

У ТРАКТОВЦІ характеру Ліра режисер Козинцев і артист Юрій Ярвет відходять від узвичаєного зображення. Їх Лір, на відміну від Шекспіровського, позбавлений королівської величності. «Він звичайна людина, що перенесла таке ж горе, і настільки ж в цьому горі людяний», — пише Г. Козинцев. Отаким вередливим, деспотичним старичком постає Лір Ярвета на початку

не відповідають героїням Шекспіра, величавим красуням з кам'яними серцями. Гонерілія у Шекспіра походить від імені Венери, Регана співвідноситься з латинським регіна-королева. Регана-Волчек явно не із трагедії Шекспіра. В її подібні підкреслюється лише вульгарність і підступність. Навіть сцена вбивства нею слуги Глостера подана в підкреслено буденному плані.

Безперечною задачею артистки В. Шендрикової є створення нею образу Корделії, Шекспіровської героїні в її трактуванні надзвичайно жіночна і безпосередня. Мужний, енергійний, але разом з тим дуже людяний у фільмі Кент, Глазовий і веселий шекспіровський

У номері за 19 січня 1971 року під рубрикою «Операція «Пошук» з'явився матеріал «Хто врятував комбата?». До якого пошуку покликав лист колишнього командира 97-ї гвардійської Полтавської стрілецької дивізії генерал-майора у відставці Івана Івановича Андришова до Кіровоградської обласної прес-служби.

В листі йшлося про те, що в 1943 році, коли точилися жорстокі бої на підході до Дніпра, був поранений командир батальйону капітан Єфімов. Непригожний він потрапив у полон, а потім до госпіталю для військовополонених у Кіровограді. З фашистського госпіталю-в'язниці напередодні приходу Радянської Армії йому допоміг втекти 13-річний син санітарки госпіталю. Хлопчик переховував пораненого кілька тижнів, ризикуючи життям.

Коли йшли бої за Кіровоград, юний патріот знищив більше десятка фашистів.

Капітан Єфімов, приславши до своєї дивізії, продовжував бойовий шлях. Загинув в одному з боїв.

«А яка далша доля хлопчика? Хто він?» — запитував генерал і газета.

Згодом після опублікування замітки «Хто врятував комбата?» до редакції зайшла стара жінка. «Так не ж про мого Василя писалися», — схвильовано показує газету. Щоб підтвердити, що це саме так, пода-

КОМБАТА ВРЯТУВАВ ВАСИЛЬ КОРОП

за обережно невеликий, четверо-перегорнутий напорець. Розгрівав. Жирний штамп:

«НКО,
Відділення частини
Нольова пошта
19327»

19 жовтня 1944 р.
№ 29.

Дві печатки. Розмалюваний підпис червоною олівцем. І вишпильований текст: «Довідка»

Видана громадянці г. Кіровограда Короп Ользі Кузьмівні про те, що вона дієсно разом із своїм сином Коропом, Василем Андрійовичем організувала втечу із табору військовополонених гвардії майору Єфімову, Василю Миколайовичу, якого переховували в себе на квартирі до приходу радянських військ.

Короп Василь Андрійович в даний час зарахований вихованцем частини, де і знаходиться.

Командир частини гвардії майор

Потім була тривала і зваблююча розповідь.

Згодом зайшов і сам Василь

Андрійович... Одиним словом, операція «Пошук» увінчалася успіхом. І ми можемо відомити читачам не лише призовице юного сміливця, а й повдати коротко, як це було.

З кожним днем все чутливіше ставала канонада. Зранені поранені стіли колишнього невідисту, що були на той час стінами фашистського госпіталю-в'язниці, все відчутніше здригалися від розкатів тріпоту зі сходів. Порядки в госпіталі, і до того жорстокі, стали ще жорстокішими. Єфімов бачив розгубленість на обличчях своїх катів і нетерпіння пошвидше податися з цього непригожого степового міста. І хотілося засміятися на повні груди: «Ага, дочекались!» Але він бачив, що рідшали і лави військовополонених. На той час Єфімов був чи не найсильнішим серед поранених. Його призначили санітаром. І як не хотілося за брамою госпіталю чи перед нею загинути беззахисним, а не у добої. Втекти? А куди податися? У такому лахмітті перший зустрічний німець чи поліцай впаде в'язня, і тоді — кінець. Наші війська пезабаром штурмуватимуть місто. Але ж фашисти нікого не залишать живим.

Випадковий, кмітливий (саме таким знали його бійці батальйону) капітан Єфімов як не знаходив потрібного рішення. Почав приглядатися до хлопчини, що приходив періодично до мотузної, настороженої санітарки. В очах Василя світилися туга і біль, коли спостерігав за полоненими. Хоч Василю і його матері теж жилося нелегко, однак хлопчина приписав із собою то шматок хліба, то картонну для поранених. Видно це і переконало капі-

тана звернутися до хлопця за допомогою.

Василь дістав одяг і, вибравши зручну хвилину, вийшов квітана з госпіталю, переставив на горниці свого будинку.

Потім сивим співником стала і мати, Ольга Кузьмівна. В коменді витягнули кілька цеглин і через дім-мохид передавали на віршці їжу Єфімову на горниці.

Коли почали винищувати фашистів, Василь вночі провів Єфімова на горниці іншої будівлі, що знала вибитими вікнами. День-другий потаємними стежками пробиралася хлопчина до свого нового друга, приносячи їжу. І раптом одного ранку, тільки прокинувшись, а на подвір'ї носили фашистських солдатів. Навідався раз і вдруге — зміни військ. Наступного

дня теж саме. А як бути? Як передати їжу Єфімову? І тут виникла ризикна думка. Взяв двох голубів, зв'язав їм трішки нити, засунув за паху кусянку хліба, ймаюк сала і подався до того злополучного подвір'я, що німі, відступили, обрали своїм місцем стонки. Зайшов ззаду, ледомітно закінчив голубів на дах, а потім вже, вийшовши на подвір'я, почав руками показувати, що хоче дістати птахів. Чи то у хлопця був дуже плаксивий вигляд, чи то німі хотіли розвеселитися, але вони дозволили Василю забратися на дах, а з нього вже на дах. Кожний його рух супроводжував дружний регіт вишзу. Нарешті «коню», поповз по ньому. Голуб відскочив, Василь просунувся ще трохи, рукою схопився за раму вікна, другою потягнувся до птахів. Втривав рівновагу. Здавалося, що він ось-ось впаде вниз. Регіт не посилився. Та хлопця, годинувшись, перевалився у вікно на горниці. Через кілька секунд його голова з'явилася знову, в пилу, у навушній. «Лови!» тріпали...

— Тих кілька секунд мені вистачило, щоб передати їжу Єфімову, який, замаскувавшись, лежав у кутку з граптою пайогою. — Залуче сьогодні Василя Андрійовича. — Звичайно, діяв неочачо, згодом перенало мені від Єфімова за те «акробатство».

— А далі що було? — запитує. — Далі, — і очі навісвітлішали, — радість зустрічі з радянськими військами-визволителями, і перший бій. Розумієте мою радість. Як дорослий, з гвинтівкою...

Нараз настає тиша. Я вже знаю, що Василь Короп був вихованцем полку, війни закінчив під Празою, потім працював на заводі «Червона зірка». Але видно по обличчю, що спогади це про це.

— Років зотри тому я був на історії Василя Миколайовича Єфімова. Доглядаю, квіти живі. А серце стиснуло біль...

В. ЦВЯХ.

На фото В. КОРОП.

СПОРТ

„ЧОРНОМОРЕЦЬ“ ВИБУВАЄ

ОДЕСА, 21 березня. (РАТАУ). Повторна зустріч 1/16 фіналу розіграшу кубка СРСР з футболу між одеським «Чорноморцем» і єреванським «Араратом» закінчилася внічию — 2:2. Таким чином, за підсумками двох матчів «Чорноморець» вибув з боротьби за почесний трофей.

Перший матч, як відомо, одесити програли в Єревані з рахунком 0:1.

ФУТБОЛ

Розиграш закінчився, тренування тривають

В яттинській підгрупі, до якої входять кіровоградська «Зірка», закінчився весняний традиційний розиграш призу «Кримський пролісок», заснований Федерацією футболу України для команд, що перебувають на півдні республіки.

В останньому турі наші земляки зустрілися з футболістами СКА (Київ), які торік виступали в першій групі класу «А». Киянам для того, щоб стати переможцями підгруп, потрібен був

виграш або нічия. Та футболісти «Зірки» не дозволили їм здійснити цього. Навпаки, вони грали краще, особливо в першому таймі. Єдиний гол, забитий Віктором Сучковим з подачі Івана Анципенка вирішив долю матчу на користь кіровоградців. Переможцями в підгрупі стали команда «Кривбас», яка набрала 7 очок. В кіровоградців і киян по 6 очок з десяти можливих.

В. КРЕМЕНЕЦЬКИЙ.

ЗНАЙОМТЕСЬ: СУПЕРНИКИ,, ЗІРКИ“

До початку нового футбольного чемпіонату залишилися лічені дні. І ми, уболівальники кіровоградської «Зірки», знову матимемо нагоду подивитися поєдинки на зеленому полі стадіону. Віримо, що наші улюбленці на цей раз намагтимуться захопити ще вищу

сходинку на турнірному табло. І ще хочемо наперед знати, хто вони, суперники «Зірки»?

Є. ВДОВИЧЕНКО,
В. МЕЛЬНИЧУК.

Є. Сухий Ташанк
Вільшанського району.

дється грати зі СКА (Київ), колективом, що протягом багатьох років серед лідерів класу «Б», у 1968 — 1969 рр. успішно грав у класі «А», де трічі посідав 2 місце в підгрупі, а у 1967 р. — 1. Торік армійці дебютували у Першій лізі, посіли 19 місце і змушені були з неї вибути. Команду очолює майстер спорту М. Малюшин, відомий у свій час гравець «Торпедо» М. ЦСКА. З гравців, відомих кіровоградцям по сезону 1969 р., залишилося лише чотири. Додамо, що календарні матчі армійці грали у Чернігові, де після розформування місцевої «Десни» немає великого футболу.

Про інших новачків зони, «ХІМІК» (СЕВЕРОДОНЕЦЬК). Один з найдовідченіших клубів республіки, у 1968—1969 рр. вже виступав у класі «А». Торік блискуче зіграв у класі «Б» — 1 місце — 23 перемоги, 15 нічий, 2 поразки, баланс м'ячів 66—20. Заслужили звання заслуженого тренера УРСР П. Лівинця було створено беззаділний сучасний ансамбль. Дебютант 1971 р. Зберіг торішній склад, до нього додалися Рашупкін із «Зорі» (Ворошиловград), Панов з «Десни».

«ЛОКОМОТИВ» (ВІННИЦЯ). Цей колектив також не слід вважати дебютантом. Адже вінничани протягом 1965—69 рр. вже виступали у класі «А», торік посіли 2 місце у класі «Б». Матчі «Зірки» з «Локомотивом» завжди проходили у цікавій спортивній боротьбі. Вінничани тренує протягом двох років заслужений тренер УРСР, майстер спорту А. Лерман.

(Закінчення в наступному номері).

Весняні води.

Фото Ф. ГОНЧАР.

Наша адреса і телефони

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря — 2-45-35,
відділу військово-патріотичного виховання і спорту — 2-45-35, решти відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР», орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Глібки, 2.